

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/253/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816201142
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5816201142.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: U. S. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. XXX, zastúpený JUDr. Miroslavom Bachynecom, advokátom, so sídlom XXX XX A. XXX, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom, so sídlom S. XX, XXX XX N., v konaní o náhradu škody vo výške 1.178,79 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 10C/47/2016-133 zo dňa 23. mája 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 10C/47/2016-133 zo dňa 23. mája 2018 vo výroku o čiastočnom vyhovení žaloby (výrok I.) a vo výroku o trovách konania (výrok III.) z r u š u j e a v e c v r a c i a prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšnej časti (výrok II.) zostáva rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 10C/47/2016-133 zo dňa 23. mája 2018 n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.178,79 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 03.12.2015 do zaplatenia v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o trovách konania rozhodne súd samostatne osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok III.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenu súdu dňa 09.03.2016 sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 1.178,79 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 03.12.2015 do zaplatenia, nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

3. Okresný súd sa v rámci dokazovania oboznámil s obsahom podanej žaloby, s kalkuláciou škody, s faktúrou č. 1520 500161 zo dňa 04.11.2015 splatnou dňa 18.11.2015 vystavenou pre príjemcu Autoservis Fedor spoločnosťou IMPA Dolný Kubín, s.r.o, na sumu 574,37 Eur, faktúrou č. 215 VF094 zo dňa 12.11.2015 splatnou dňa 12.11.2015, ktorú vystavil Autoservis Fedor žalobcovi za opravu motorového vozidla VW Pasat ŠPZ: NO498BM na celkovú sumu 1.623,61 Eur spolu s rozpisom nákladov na fakturáciu. Žalobca súdu prvej inštancie predložil aj Oznámenie žalovaného o poistnom plnení vo výške 444,82 Eur, v ktorého sprievodcom liste je uvedené, že náklady na opravu boli priznané na základe kalkulácie AUDATEX a vykonanej ohliadky motorového vozidla a predmetné oznámenie obsahovalo aj popis poškodených vecí s tým, že oprava nad uvedený popis nesúvisí s dopravnou nehodou. Súčasťou podanej žaloby bola aj výzva právneho zástupcu žalobcu adresovaná žalovanému na plnenie a vyrozumenie žalovaného ako reakcia na predmetnú výzvu. Súd mal pri svojom rozhodovaní k dispozícii aj vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe doručené súdu dňa 29.04.2016 spolu s prílohami, ktorý s podanou žalobou nesúhlasil, pričom uviedol, že poskytnutá suma 444,82 Eur, ktorá bola žalobcovi konaním škodcu (klienta žalovaného) spôsobená, zodpovedá kalkulácií a výške poškodenia vozidla

žalobcu, pričom ostatné položky v uvedenej faktúre č. 215VF094 zo dňa 12.11.2015 nesúvisia s poisťnou udalosťou, na základe čoho uhradené neboli. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že dňa 11.10.2015 došlo k dopravnej nehode, účastníkmi ktorej boli žalobca ako poškodený a škodca O. G. ako klient žalovaného, na základe ktorej došlo ku škode na motorovom vozidle žalobcu. Zároveň nebolo sporné, že škodu žalovaný eviduje ako poisťnú udalosť pod č. 6553820815 a žalobca si uplatňuje náhradu škody priamo proti žalovanému v zmysle § 15 zák. č. 381/2001 Z.z..

4. S ohľadom na vykonané dokazovanie obsahom listín predložených žalobcom, keď žalovaný nevyužil možnosť hájiť svoje záujmy pred súdom osobne, dospel súd prvej inštancie k záveru, že nárok žalobcu uplatnený podanou žalobou voči žalovanému ohľadom istiny je opodstatnený, na základe čoho mu súd v tejto časti žaloby v celom rozsahu vyhovel. Spolu s istinou súd priznal žalobcovi voči žalovanému aj úrokom z omeškania z uplatnenej istiny vo výške 5,05 % ročne od 03.12.2015, t.j. od dátumu ukončenia šetrenia poisťnej udalosti do zaplatenia. Žalobu súd zamietol v časti príslušenstva, v ktorej sa žalobca domáhal úroku z omeškania zo žalovanej istiny nad rámec priznanej výšky 5,05 % ročne s poukazom na § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v zmysle ktorého je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

5. Nárok na náhradu trov konania priznal okresný súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP žalobcovi, ktorý mal v konaní čo do istiny plný úspech voči žalovanému s tým, že o výške trov rozhodne samostatným uznesením súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa vo výrokovvej časti I. a III. domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolateľa nesprávne právne vec posúdil, nevykonal navrhnuté dôkazy a na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, majúcim za následok vydanie nesprávneho súdneho rozhodnutia. Odvolateľ primárne nesúhlasil s právnymi závermi okresného súdu týkajúcimi sa vzniku škody u žalobcu, ku ktorým súd pri rozhodovaní o podanej žalobe dospel a odvoláciu argumentáciou smeroval aj k posúdeniu zisteného skutkového stavu - napr. žalobca v konaní nepreukázal zaplatenie faktúry č. 215VF094 zo dňa 12.11.2015 a priznaním žalovanej sumy mohlo u žalobcu dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Za právne neudržateľný a neakceptovateľný považoval postup súdu, ktorý bez jasného odôvodnenia a právneho posúdenia vybral akceptované dôkazné prostriedky predložené žalobcom, preukazujúce žalobou uplatnené nárok a odôvodnenie právneho záveru súdu spočívalo len v tom, že súd vyhodnotil listiny predložené žalobcom a žalovaný nevyužil možnosť hájiť svoje záujmy pred súdom osobne. Aj napriek zásadnej potrebe, na ktorú súd poukázal v konaní pred prvoinštančným súdom, súd v konaní nenariadil znalecké dokazovanie, ktoré by podľa názoru odvolateľa jednoznačne určilo rozsah poškodenia a (ne)opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Namietal aj odňatie možnosti konať pred súdom a nedostatočné a chybné odôvodnenie napadnutého rozsudku, keď sa súd v rámci dokazovania dostatočne nevyporiadal so žalovanou sporovou stranou predloženými dôkazmi, konkrétne s Kalkuláciou vypracovanou spoločnosťou Audatex. Súd v rozpore so zákonnými ustanoveniami o odôvodnení súdneho rozhodnutia vo svojom rozhodnutí neuviedol, aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov pri svojom rozhodovaní vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, na základe čoho odôvodnenie napadnutého rozsudku trpí vadou nepreskúmateľnosti.

7. Žalobca v reakcii na odvolanie žalovaného prezentoval svoj nesúhlas s podaným odvolaním, nesúhlasil s jeho dôvodmi a žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

8. Žalovaný, ktorému bolo vyjadrenie žalobcu doručené prostredníctvom právneho zástupcu dňa 04.09.2018, sa ďalej nevyjadril. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené neboli.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie vo výrokoch I. a III. v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP v tejto časti vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V nenapadnutej časti (výrok II.) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

10. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 220 ods. 2 CSP, dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje stranám sporu posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ súd náležite neodôvodní svoje rozhodnutie, osobitne také, ktorým ukladá nejakú povinnosť, znemožní stranám realizovať ich procesné práva, čo je jeden z dôvodov pre zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP).

11. Z uvedeného vyplýva, že súd je povinný pri odôvodňovaní svojich rozhodnutí dodržať základné obsahové požiadavky formulované v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie je koncipované tak, aby jasne, stručne a zrozumiteľne v sebe zahrnulo všetky náležitosti uvedeného zákonného ustanovenia - vymedzenie predmetu konania, dôkaznej situácie a jej právne posúdenie. Súd je pri formulovaní odôvodnenia rozhodnutia viazaný predovšetkým požiadavkou presvedčivosti, stručnosti, presnosti, ako aj základnými princípmi logického myslenia.

12. Treba zdôrazniť, že odôvodnenie rozhodnutia má odrážať obsah vykonaného dokazovania, súd je povinný ho riadne zhodnotiť a následne vyvodiť z neho príslušné právne závery. Ak súd prijme skutkové a právne závery, ktorých vysvetlenie v odôvodnení rozhodnutia nedáva jasný obraz o všetkých podstatných otázkach, potom jeho rozhodnutie trpí vadou, ktorá musí viesť nevyhnutne k zrušeniu rozsudku.

13. Krajský súd sa v danom prípade stotožnil s odvolacou námietkou žalovaného týkajúcou sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku.

14. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia popísal, čoho sa žalobca v konaní domáha (odsek 1 odôvodnenia), popísal skutočnosti tvrdené oboma sporovými stranami v priebehu konania (odseky 2. a 3. odôvodnenia), poukázal na ustanovenia právnych predpisov, ktoré v danom prípade aplikoval (odseky 7. až 20. a odseky 26. až 28. odôvodnenia), popísal, ktoré dôkazy vykonal (odsek 5. odôvodnenia) a popísal ako vec právne posúdil, resp. k akým právnym záverom v konaní dospel (odseky 24. a 25. odôvodnenia). Napriek tomu rozhodnutie okresného súdu trpí vadou nepreskúmateľnosti, keď súd prvej inštancie v odseku 5. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že sa v rámci dokazovania oboznámil aj s vyjadrením žalovaného k podanej žalobe, avšak v odôvodnení napadnutého rozhodnutia chýba popis, akým spôsobom súd vyhodnotil podstatné skutkové tvrdenia a argumenty, ktoré žalovaný vo vyjadrení produkoval. Z obsahu odseku 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku navyše vyplýva, že okresný súd skutkové tvrdenia a právnu argumentáciu žalovaného vo vzťahu k prejednávanej veci ani nevyhodnocoval, ako následok osobnej neúčasti žalovaného (prípadne jeho právneho zástupcu) na pojednávaní konanom dňa 23.05.2018. Uvedený postup sa javí ako neprimeraný zásah do práva žalovanej sporovej strany na spravodlivý proces, keď len samotná neúčasť na pojednávaní nemôže pre sporovú stranu automaticky znamenať stratu sporu tým spôsobom, že konajúci súd prvej inštancie de facto vyhodnotí len skutkové tvrdenia žalobcu, bez akejkoľvek relevancie písomnej argumentácie žalovanej sporovej strany na právny záver súdu a výsledok vo vedenom spore. Žalovaný navyše vo vyjadrení k žalobe žalobcu vyjadril svoje presvedčenie o nevyhnutnosti vykonania znaleckého dokazovania za účelom zistenia výšky škody na motorovom vozidle žalobcu. Uvedené možno podľa názoru krajského súdu považovať za návrh na vykonanie dôkazu, pričom z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu nie je zrejme, ako sa s týmto návrhom súd vysporiadal.

15. V situácii, keď súd prvej inštancie síce prihliadal na vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe, avšak v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva ako a či vôbec sa súd vysporiadal s podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentmi, ktoré žalovaný produkoval (vrátane absencie popisu vyhodnotenia návrhu žalobcu na vykonanie znaleckého dokazovania), napadnutý rozsudok sporovými stranami nedáva jasný a zrozumiteľný právny záver okresného súdu, ktorý by mal podklad vo vykonanom dokazovaní, čím okresný súd vážnym spôsobom zasiahol do ich práv na spravodlivý proces, primárne do práva žalovanej sporovej strany. Účinnú argumentáciu proti rozsudku mohol odvolateľ

prezentovať v opravnom prostriedku len pri jasnom, zrozumiteľnom a obsažnom odôvodnení, čo v danom prípade nebolo splnené a žalovaný v procesnom podstavení odvolateľa tak nemal inú možnosť, než vo svojej odvolacej argumentácii (okrem námietky nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia) primárne zopakovať skutkové tvrdenia a právnu argumentáciu, obsahovo identickú ako v konaní pred súdom prvej inštancie, na ktorú v rámci napadnutého rozhodnutia okresný súd nereagoval.

16. S prihliadnutím na uvedené považoval odvolací súd za nevyhnutné napadnutý rozsudok v odvolaní napadnutej časti (rešpektujúc rozsah podaného odvolania), ako aj vo výroku o trovách konania (výrok III.) závislom od meritórneho rozhodnutia, zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie. V rámci nového rozhodovania bude povinnosťou súdu prvej inštancie riadnym spôsobom vyhodnotiť argumentáciu žalovanej sporovej strany súvisiacu s podanou žalobou, ako aj vecnú argumentáciu obsiahnutú v podanom odvolaní, nakoľko v rámci odvolacieho konania, s prihliadnutím na potrebu zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci prvoinštančnému súdu, by bolo neefektívne a bez právnej relevancie zaoberať sa touto argumentáciou.

17. Po vrátení veci na ďalšie konanie okresný súd opätovne vo veci rozhodne, pričom bude dbať na kritériá odôvodňovania rozsudku formulované v ustanovení § 220 CSP.

18. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania a tiež o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaní (výrok I.) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu (§ 379 CSP).

20. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).